

32001R0466

2001 3 16

EUROPOS BENDRIJŲ OFICIALUSIS LEIDINYS

L 77/1

KOMISIJOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 466/2001**2001 m. kovo 8 d.****nustatantis didžiausius leistinus tam tikrų teršalų maisto produktuose kiekius****(tekstas svarbus EEE)**

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį,

atsižvelgdama į 1993 m. vasario 8 d. Tarybos reglamentą (EEB) Nr. 315/93, nustatantį Bendrijos procedūras dėl maisto teršalų ⁽¹⁾, ypač į jo 2 straipsnio 3 dalį,

pasikonsultavusi su Maisto moksliniu komitetu (SCF),

kadangi:

- (1) Reglamentas (EEB) Nr. 315/93 numato, kad, siekiant apsaugoti visuomenės sveikatą, būtina nustatyti didžiausius leistinus tam tikrų teršalų maisto produktuose koncentracijas. Šios didžiausios leistinos koncentracijos turi būti patvirtintos negalutiniame Bendrijos sąraše, kuriame gali būti nurodyti įvairiuose maisto produktuose leistini to paties teršalo kiekiai. Gali būti nurodyti taikytini mėginių ėmimo ir analizės metodai.
- (2) 1997 m. sausio 31 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 194/97, nustatantis didžiausius leistinus tam tikrų teršalų maisto produktuose kiekius ⁽²⁾ su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 1566/1999 ⁽³⁾, buvo keletą kartų iš esmės keistas. Kadangi būtini tolesni pakeitimai, dėl aiškumo jam turėtų būti suteikta nauja forma.
- (3) Siekiant apsaugoti visuomenės sveikatą, svarbiausia neleisti, kad teršalai viršytų toksikologiškai leistinas koncentracijas. Teršalų koncentracija, kai tik įmanoma, turi

būti veiksmingiau mažinama taikant gerą gamybos ar žemės ūkio praktiką, kad būtų pasiektas aukštesnis sveikatos apsaugos lygis, ypač jautrių gyventojų grupių atžvilgiu.

- (4) Atsižvelgiant į valstybių narių įstatymų skirtumus, susijusius su didžiausiomis leistinomis teršalų koncentracijomis tam tikruose maisto produktuose ir dėl to galimą konkurencijos iškraipymo riziką, būtina nustatyti Bendrijos priemonės, užtikrinančias rinkos vienovę tvirtai laikantis proporcingumo principo.
- (5) Valstybės narės turi patvirtinti atitinkamas teršalų priežiūros maisto produktuose priemones.
- (6) Iki šiol Bendrijos teisės aktais dar nėra nustatytos didžiausios leistinos teršalų koncentracijos maisto produktuose, skirtuose kūdikiams ir mažiems vaikams, kuriems taikoma Komisijos direktyva 91/321/EEB ⁽⁴⁾ su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 1999/50/EB ⁽⁵⁾, ir Komisijos direktyva 96/5/EB ⁽⁶⁾ su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 1999/39/EB ⁽⁷⁾. Pasikonsultavus su SCF, tiems maisto produktams reikėtų kuo greičiau nustatyti konkrečias didžiausias leistinas koncentracijas. Iki to laiko jiems turėtų būti taikomos šiame reglamente nustatytos koncentracijos, nebent nacionalinės teisės aktais yra nustatytos griežtesnės koncentracijos.

⁽¹⁾ OL L 37, 1993 2 13, p. 1.⁽²⁾ OL L 31, 1997 2 1, p. 48.⁽³⁾ OL L 184, 1999 7 17, p. 17.⁽⁴⁾ OL L 175, 1991 7 4, p. 35.⁽⁵⁾ OL L 139, 1999 6 2, p. 29.⁽⁶⁾ OL L 49, 1996 2 28, p. 17.⁽⁷⁾ OL L 124, 1999 5 18, p. 8.

- (7) Maisto ingredientai, iš kurių gaminami sudėtiniai maisto produktai, dar prieš dedant jų į šiuos sudėtinius maisto produktus turi atitikti šiame reglamente nustatytas didžiausias leistinas koncentracijas, kad jų nereiktų skiesti.
- (8) Didžiausias žmonių suvartojamų nitratų šaltinis yra daržovės. SCF savo 1995 m. rugsėjo 22 d. nuomonėje pareiškė, kad bendras suvartojamų nitratų kiekis paprastai toli gražu nesiekia rekomenduojamos paros normos. Tačiau jis rekomendavo ir toliau stengtis mažinti nitratų, gaunamų per maistą ir vandenį, poveikį, nes nitratai gali virsti nitritais ir nitrozaminais, bei paragino patvirtinti gerą žemės ūkio praktiką, užtikrinančią pačias mažiausias, racionaliai pagrįstas nitratų koncentracijas. SCF pabrėžė, jog susirūpinimas dėl nitratų neturėtų skatinti vartoti mažiau daržovių, nes jos yra ypač svarbios mitybai ir sveikatos apsaugai.
- (9) Nitratų koncentraciją daržovėse gali sumažinti konkrečios priemonės, padedančios geriau kontroliuoti nitratų šaltinius ir nustatančios geros žemės ūkio praktikos kodeksą. Tačiau klimato sąlygos taip pat turi įtakos nitratų koncentracijai tam tikrose daržovėse. Todėl atsižvelgiant į sezoną turėtų būti nustatomi skirtingi didžiausi leistini nitratų kiekiai daržovėse. Atskirose Bendrijos dalyse klimato sąlygos taip pat yra įvairios. Todėl pereinamuoju laikotarpiu valstybėms narėms turėtų būti suteikta teisė leisti prekiauti jų teritorijoje išaugintomis ir joje vartoti skirtomis salotomis bei špinatais, kuriuose nitratų koncentracijos yra didesnės už nustatytas I priedo 1.1 ir 1.3 punktuose, jei tos koncentracijos yra priimtinos visuomenės sveikatos požiūriu.
- (10) Minėtus leidimus davusiose valstybėse narėse įsisteigę salotų bei špinatų augintojai turėtų palaipsniui keisti savo ūkininkavimo metodus ir taikyti tos valstybės narės rekomenduojamą gerą žemės ūkio praktiką, kad pereinamojo laikotarpio pabaigoje būtų laikomasi Bendrijoje nustatytų didžiausių leistinių koncentracijų. Pageidautina, kad būtų kuo greičiau pasiektos bendrosios vertės.
- (11) Nitratų koncentracijos salotose ir špinatuose turėtų būti peržiūrimos ir, jei įmanoma, iki 2002 m. sausio 1 d. sumažintos. Peržiūrėjimas remsis valstybių narių atliekamu monitoringu ir geros žemės ūkio praktikos kodekso taikymu, kad būtų nustatyti mažiausi įmanomi leistini kiekiai.
- (12) Nitratų koncentracijų salotose bei špinatuose monitoringas vykdomas ir geros žemės ūkio praktikos laikomasi taikant priemones, kurios atitinka siekiamą tikslą, gautus monitoringo rezultatus, visų pirma — atsižvelgiant į riziką ir įgytą patirtį. Bus atidžiai stebima, kaip kai kuriose valstybėse narėse taikomi geros žemės ūkio praktikos kodeksai. Todėl reikėtų, kad valstybės narės kasmet pateiktų savo monitoringo rezultatus, ataskaitą apie taikytas priemones bei pažangą, padarytą taikant geros žemės ūkio praktikos kodeksą nitratų koncentracijoms sumažinti, ir kasmet su valstybėmis narėmis būtų keičiamasi nuomonėmis dėl šių ataskaitų.
- (13) Lauke auginamoms salotoms yra nustatomos mažesnės koncentracijos nei auginamoms po stiklu, o kad kontrolė būtų veiksminga, jei nėra tikslaus ženklavimo, lauke auginamoms salotoms nustatytos koncentracijos turėtų būti taikomos ir po stiklu auginamoms salotoms.
- (14) Aflatoksinai yra tam tikros *Aspergillus* rūšies gaminami mikotoksinai, susidarantys esant aukštai temperatūrai ir dideliam drėgnumui. Aflatoksinai yra genotoksinės kancerogeninės medžiagos, kurių yra įvairiame maiste. Šios rūšies medžiagoms nėra nustatyta viršutinė riba, žemiau kurios nebūtų pastebima neigiamo poveikio. Todėl neįmanoma nustatyti didžiausios leistinos paros normos. Dabartinės mokslo bei technikos žinios ir gamybos bei saugojimo technologijų tobulinimas neužkerta kelio šių pelėsių susidarymui ir dėl to neįmanoma maisto visiškai apsaugoti nuo aflatoksinų. Todėl patartina nustatyti racionaliai įmanomas pačias mažiausias koncentracijas.
- (15) Siekiant sumažinti pelėsių susidarymą, turėtų būti skatinama tobulinti gamybos, derliaus nuėmimo ir saugojimo technologijas. Aflatoksinų grupei priskiriami tam tikri maiste aptinkami nevienodo toksiškumo įvairiai pasitaikantys junginiai. Aflatoksinas B₁ neabejotinai yra pats toksiškiausias junginys. Siekiant saugumo patartina apriboti tiek bendrą aflatoksino koncentraciją maiste (junginiai B₁, B₂, G₁ ir G₂), tiek aflatoksino B₁ koncentraciją. Aflatoksinas M₁ yra aflatoksino B₁ metabolinis produktas, kurio yra užterštą maistą vartojusių gyvulių piene bei pieno produktuose. Net jeigu aflatoksinas M₁ laikomas ne tokia toksiška genotoksine kancerogene medžiaga kaip aflatoksinas B₁, jo neturi būti žmonėms, ypač mažiems vaikams, vartoti skirtame piene bei pieno produktuose.

- (16) Pripažinta, kad rūšiavimas arba kiti fiziniai apdorojimo būdai leidžia sumažinti aflatoksinų koncentraciją žemės riešutuose, riešutuose ir džiovintuose vaisiuose. Norint sumažinti poveikį prekybai, patartina leisti, kad produktuose, kurie nėra tiesiogiai skirti žmonėms vartoti arba naudojami kaip maisto ingredientai, būtų didesnė aflatoksinų koncentracija. Tokiais atvejais buvo nustatyti didžiausi leistini aflatoksinų kiekiai atsižvelgiant į žinomą galimą pirmiau minėto apdorojimo poveikį atitinkamai žemės riešutams, riešutams ir džiovintiems vaisiams bei į tai, kad šie produktai, kurie yra tiesiogiai skirti žmonėms vartoti arba kurie yra naudojami kaip maisto ingredientai, po apdorojimo turi atitikti jiems nustatytus didžiausius leistinus kiekius. Negalima atmesti tikimybės, kad grūdų rūšiavimo metodai arba kiti fiziniai grūdų apdorojimo būdai gali sumažinti užteršimo aflatoksinais lygį. Norint patikrinti tikrąjį šių metodų veiksmingumą, ir prirėkus nustatyti konkrečias didžiausias neperdirbtiems grūdams taikomas koncentracijas, numatyta ribotą laiką taikyti didžiausias koncentracijas, nurodytas I priede tik tiems grūdams ir perdirbtiems produktams, kurie yra tiesiogiai skirti žmonėms vartoti arba skirti naudoti kaip maisto ingredientai. Jei nėra duomenų, pateisinančių konkrečių didžiausių leistinių koncentracijų, taikomų neperdirbtiems grūdams, nustatymą, pasibaigus tiksliai nustatytam laikui didžiausios leistinos koncentracijos, nustatytos grūdams ir perdirbtiems produktams, tiesiogiai skirtiems žmonėms vartoti arba naudojamiems kaip maisto ingredientai, taip pat taikomos ir neperdirbtiems grūdams.
- (17) Norint veiksmingai kontroliuoti, kaip laikomasi įvairių minimiems produktams nustatytų didžiausių leistinių koncentracijų, būtina žinoti jų tikslų paskirtį numatant tinkamą ženklinimą. Produktai, kuriuose esantis aflatoksinų kiekis viršija didžiausią leistiną kiekį, negali būti išleistas į apyvartą nei grynas, nei sumaišytas su kitais maisto produktais, nei kaip kitų maisto produktų ingredientas. Valstybės narės, remdamosi Reglamento (EEB) Nr. 315/93 5 straipsniu, gali ir toliau taikyti nacionalines nuostatas, reglamentuojančias didžiausią leistiną aflatoksinų kiekį tam tikruose produktuose, jei nebuvo patvirtintos Bendrijos nuostatos.
- (18) Didelį pavojų visuomenės sveikatai gali kelti švino absorbcija. Švinas gali susilpninti vaikų pažintinių gebėjimų bei intelekto vystymąsi ir padidinti suaugusiųjų kraujospaudimą bei sukelti širdies ir kraujagyslių ligas. Suvokus švino sukeliamas sveikatos problemas, dėl į šaltinį nukreiptų pastangų sumažinti švino išmetimą į aplinką ir dėl geresnio cheminės analizės kokybės užtikrinimo paskutinį dešimtmetį maiste labai sumažėjo švino koncentracijos. SCF savo 1992 m. birželio 19 d. nuomonėje padarė išvadą, kad vidutinė švino koncentracija maisto produktuose vargu ar yra priežastis skelbti pavojų, tačiau reikėtų imtis ilgalaikių veiksmų, kurių tikslas — toliau mažinti vidutinės švino koncentracijas maisto produktuose. Todėl patartina nustatyti racionaliai įmanomas pačias mažiausias leistinas koncentracijas.
- (19) Kadmis gali kauptis žmogaus organizme ir sukelti inkstų nepakankamumą, pažeisti skeletą ir sutrikdyti reprodukcinę funkciją. Neatmetama galimybė, jog jis veikia žmogų kaip kancerogenas. SCF savo 1995 m. birželio 2 d. nuomonėje rekomendavo dėti daugiau pastangų sumažinti kadmio poveikį per maistą, nes maisto produktai žmogui yra pagrindinis gaunamo kadmio šaltinis. Todėl patartina nustatyti racionaliai įmanomas pačias mažiausias leistinas koncentracijas.
- (20) Metilo gyvsidabris gali sukelti kūdikių normalaus smegenų vystymosi pakitimus, o didesnės jo koncentracijos — suaugusių neurologinius pakitimus. Gyvsidabriu daugiausia užkrečiama žuvis ir žuvininkystės produktai. Visuomenės sveikatai apsaugoti Komisijos sprendime 93/351/EEB ⁽¹⁾ yra nustatytos didžiausios leistinos gyvsidabrio koncentracijos žuvininkystės produktuose. Siekiant skaidrumo tame sprendime nustatytos atitinkamos nuostatos turėtų būti perkeltos į šį reglamentą ir atnaujintos. Turi būti nustatomi racionaliai įmanomi patys mažiausi leistini kiekiai ir atsižvelgiama į tai, jog dėl fiziologinių priežasčių tam tikros žuvų rūšys savo audiniuose lengviau nei kitos žuvys kaupia gyvsidabrį.
- (21) 3-monochloriopropen-1,2-diolis (3-MCPD) susidaro tam tikromis sąlygomis perdirbant maistą. Dažniausiai jis atsiranda rūgštinės hidrolizės būdu (rūgštis-HVP) gaminant pikantiško maisto ingredientą „hidrolizuotą augalinį baltymą“. Pastaraisiais metais derinant gamybos procesus minėtame produkte labai sumažėjo 3-MCPD. Neseniai kelios valstybės narės pranešė apie dideles 3-MCPD koncentracijas tam tikruose sojos padažo mėginiuose. Siekiant įgyvendinti gerą gamybos praktiką ir apsaugoti vartotojų sveikatą, turi būti nustatytos didžiausios leistinos 3-MCPD koncentracijos. SCF savo 1994 m. gruodžio 16 d. nuomonėje, patvirtintoje 1997 m. birželio 12 d., pataria 3-MCPD laikyti genotoksiniu kancerogenu ir nurodo, kad maisto produktuose nebūtų aptinkama 3-MCPD likučių. Neseniai atlikti toksikologiniai tyrimai rodo, jog minima medžiaga veikia kaip negenotoksinis kancerogenas *in vivo*.

(1) OL L 144, 1993 6 16, p. 23.

- (22) I priede nurodytos didžiausios leistinos 3-MCPD koncentracijos, nustatytos remiantis SCF nuomone. Atsižvelgdamas į naujus tyrimus, SCF turės iš naujo įvertinti 3-MCPD toksiškumą. Kai tik bus gauta nauja SCF nuomonė, didžiausių leistinių koncentracijų adekvatumas turėtų būti apsvaistytas iš naujo. Tam, kad būtų įmanoma apsvaistyti galimybę papildomiems produktams nustatyti didžiausias leistinas koncentracijas, valstybių narių prašoma ištirti kituose produktuose aptinkamą 3-MCPD.
- (23) Siekiant, kad teršalų kiekiai nuolat mažėtų, visos Bendrijoje nustatytos didžiausios leistinos koncentracijos turės būti reguliariai iš naujo peržiūretos atsižvelgiant į mokslo ir technikos žinių raidą.
- (24) Šiame reglamente numatytos priemonės atitinka Maisto produktų nuolatinio komiteto nuomonę,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

1. Į rinką pateikiamuos I priede išvardytuose produktuose teršalų koncentracija turi neviršyti tame priede nurodytų koncentracijų.
2. I priede nurodytos didžiausios leistinos koncentracijos taikomos minėtų maisto produktų valgomajai daliai.
3. Taikomi I priede nurodyti mėginių ėmimo ir analizės metodai.

2 straipsnis

1. Išskyrus 4 straipsnio 1 dalyje nurodytus produktus, visiems kitiems džiovintiems, atskiestiems, perdirbtiems arba daugiau nei iš vieno ingrediento susidedantiems produktams taikomos I priede nustatytos didžiausios leistinos teršalų koncentracijos, atitinkamai atsižvelgiant į:

- a) teršalo koncentracijos pokyčius džiovinant arba skiedžiant;
- b) teršalo koncentracijos pokyčius perdirbant;
- c) produkto ingredientų proporcijas ir
- d) kiekybinio įvertinimo analitinę ribą.

Pirmoji pastraipa taikoma tuomet, kai džiovintiems, atskiestiems, perdirbtiems arba sudėtiniais produktams nenustatomos konkrečios didžiausios leistinos koncentracijos.

2. I priede nurodytos didžiausios leistinos koncentracijos taip pat taikomos kūdikiams bei mažiems vaikams skirtam maistui, kuriam taikomos Direktyva 91/321/EEB ir Direktyva 96/5/EB, nebent nacionalinės teisės aktais nurodytiems maisto produktams nustatomos griežtesnės koncentracijos, atitinkamai atsižvelgiant į teršalo koncentracijos pokyčius džiovinant, skiedžiant ar perdirbant ir į atitinkamas produkto ingredientų koncentracijas. Konkrečios didžiausios leistinos koncentracijos, taikomos šiems produktams turi būti nustatytos ne vėliau kaip iki 2004 m. balandžio 5 dienos.

3. Nepažeidžiant 3 straipsnio 1 dalies ir 4 straipsnio 3 dalies, I priede nustatytų didžiausių leistinių koncentracijų neatitinkančius produktus draudžiama dėti į kombinuotuosius pašarus.

3 straipsnis

1. Kai tai pateisinama, valstybės narės gali leisti laikinai pateikti į rinką jų teritorijoje išaugintas ir joje vartoti skirtas šviežias salotas bei šviežius špinatus, kuriuose nitratų koncentracija viršija I priedo 1.1 ir 1.3 punktuose nurodytas didžiausias leistinas koncentracijas, jei taikomi geros žemės ūkio praktikos kodeksai, skirti tam, kad būtų laipsniškai siekiama šiame reglamente nustatytų koncentracijų.

Valstybės narės kasmet informuoja kitas valstybes nares ir Komisiją apie priemones, kurių jos ėmėsi pirmajai pastraipai įgyvendinti.

2. Valstybės narės kasmet iki birželio 30 d. perduoda Komisijai jų atlikto monitoringo rezultatus, ataskaitą apie taikytas priemones ir pažangą, padarytą taikant ir tobulinant geros žemės ūkio praktikos kodeksą, skirtą nitratų koncentracijai salotose bei špinatuose mažinti. Į šią informaciją įtraukiami duomenys, kuriais remiasi jų geros žemės ūkio praktikos kodeksai.

3. 1 dalies nuostatų netaikančios valstybės narės salotose bei špinatuose aptinkamų nitratų koncentracijų monitoringą vykdo ir geros žemės ūkio praktikos laikosi taikydamos priemones, kurios atitinka siekiamą tikslą, gautus monitoringo rezultatus, ypač atsižvelgiant į riziką ir įgytą patirtį.

4 straipsnis

1. Didžiausios leistinos aflatoksino koncentracijos, nustatytos I priedo 2.1.1.1 ir 2.1.2.1 punktuose nurodytiems produktams, taikomos ir perdirbtiems produktams, jei perdirbtiems produktams nėra nustatytos konkrečios didžiausios leistinos koncentracijos.

2. Dėl aflatoksinų atsiradimo galimybės I priedo 2.1 punkte minimuose produktuose draudžiama:

- a) maišyti produktus, atitinkančius I priede nustatytas didžiausias leistinas koncentracijas, su šias didžiausias leistinas koncentracijas viršijančiais produktais, arba maišyti produktus, kurie turi būti rūšiuojami arba fiziškai apdorojami, su produktais, kurie yra tiesiogiai skirti žmonėms vartoti arba kurie yra naudojami kaip maisto ingredientai;
- b) naudoti produktus, neatitinkančius I priedo 2.1.1.1, 2.1.2.1 ir 2.1.3 punktuose nustatytų koncentracijų, kaip kitų maisto produktų ingredientus;
- c) detoksikuoti produktus juos chemiškai apdorojant.

3. I priedo 2.1.1.1 punkte nustatytų didžiausios leistinos aflatoksinų koncentracijos neatitinkantys žemės riešutai, riešutai bei džiovinti vaisiai ir 2.1.2.1 punkte nustatytų didžiausių leistinių koncentracijų neatitinkantys grūdai gali būti pateikiami į rinką, jei šie produktai:

- a) nėra tiesiogiai skirti žmonėms vartoti arba naudoti kaip maisto ingredientai;
- b) atitinka I priedo 2.1.1.2 punkte žemės riešutams ir 2.1.1.3 riešutams bei džiovintiems vaisiams nustatytas didžiausias leistinas koncentracijas;
- c) yra papildomai apdorojami, įskaitant rūšiavimą ar kitoki fizinių apdorojimą, ir po to I priedo 2.1.1.1 ir 2.1.2.1 punktuose nustatytos didžiausios leistinos koncentracijos nėra viršijamos ir dėl šio apdorojimo nesusidaro kitų kenksmingų likučių;
- d) ženklinant aiškiai nurodoma jų paskirtis, pateikiama nuoroda „produktas turi būti rūšiuojamas arba kitaip fiziškai apdorojamas, kad prieš vartojant žmonių maistui arba naudojant kaip maisto ingredientą sumažėtų užteršimas aflatoksinu“.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje, 2001 m. kovo 8 d.

5 straipsnis

1. Komisija, remdamasi valstybių narių atliktų patikrinimų, kuriais siekta nustatyti, ar laikomasi I priedo 1 dalyje nustatytų didžiausių leistinių nitratų koncentracijų, rezultatais, ataskaitomis apie geros žemės ūkio praktikos kodekso, kuriuo siekiama sumažinti nitratų koncentracijas, taikymą bei tobulinimą ir duomenų, kuriais valstybės narės grindžia savo gerą žemės ūkio praktiką, įvertinimu, kas penkerius metus, o pirmąjį kartą — iki 2002 m. sausio 1 d. iš naujo apvarsto didžiausias leistinas koncentracijas, siekdama bendro tikslo — sumažinti minėtas koncentracijas.

2. Remdamasi naujais moksliniais duomenimis ir patikrinimų, kuriuos valstybės narės atliko norėdamos nustatyti, ar laikomasi I priedo 3 ir 4 dalyse nustatytų didžiausių leistinių sunkiųjų metalų ir 3-MCPD koncentracijų, Komisija kas penkerius metus, o pirmą kartą — iki 2003 m. balandžio 5 d. iš naujo apvarsto didžiausias leistinas koncentracijas, siekdama bendro tikslo — užtikrinti aukštą vartotojų sveikatos apsaugos lygį.

6 straipsnis

Nuo 2002 m. balandžio 5 d. Reglamentas (EB) Nr. 194/97 panaikinamas.

Nuorodos į panaikintą reglamentą laikomos nuorodomis į šį reglamentą ir turi būti suprantamos pagal II priede pateiktą koreliacijos lentelę.

7 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja 20 dieną po jo paskelbimo *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje*.

Jis taikomas nuo 2002 m. balandžio 5 dienos. I priedo 3 dalis (sunkiųjų metalai) ir 4 dalis (3-MCPD) netaikomos produktams, iki minėtos datos teisėtai pateiktiems į Bendrijos rinką.

Komisijos vardu

David BYRNE

Komisijos narys

I PRIEDAS

DIDŽIAUSIOS LEISTINOS TAM TIKRŲ TERŠALŲ KONCENTRACIJOS

1 dalis: Nitratai ⁽¹⁾

Produktas	Didžiausia leistina koncentracija (mg NO ₃ /kg)		Mėginių ėmimo metodas	Etaloninis analizės metodas
1.1. Švieži špinatai ⁽²⁾ (<i>Spinacia oleracea</i>)	Išauginti nuo lapkričio 1 d. iki kovo 31 d.:	3 000 ⁽³⁾	Komisijos direktyva 79/700/EEB ⁽⁴⁾	
	Išauginti nuo balandžio 1 d. iki spalio 31 d.:	2 500 ⁽³⁾		
1.2. Konservuoti, stipriai sušaldyti arba sušaldyti špinatai		2 000	Direktyva 79/700/EEB	
1.3. Šviežios salotos (<i>Lactuca sativa</i> L. (išaugintos šiltnamiuose ir lauke)	Išaugintos nuo spalio 1 d. iki kovo 31 d.:	4 500 ⁽³⁾	Direktyva 79/700/EEB. Tačiau minimalus kiekvieno laboratorinio mėginio vienetų skaičius yra 10	
	Išaugintos nuo balandžio 1 d. iki rugsėjo 30 d.: išskyrus išaugintas lauke nuo gegužės 1 d. iki rugpjūčio 31 d.	3 500 ⁽³⁾ ⁽⁵⁾ 2 500 ⁽³⁾ ⁽⁵⁾		

⁽¹⁾ Ši dalis jau yra įtraukta į Reglamentą (EB) Nr. 194/97 ir čia kartojama be pakeitimų.

⁽²⁾ Špinatams nustatytos didžiausios leistinos koncentracijos netaikomos šviežiams špinatams, kurie turi būti perdirbti ir kurie iš lauko dideliais kiekiais vežami tiesiai į perdirbimo įmonę.

⁽³⁾ Atsižvelgiant į 5 straipsnio 1 dalies nuostatomis reglamentuojamą pakartotinių apsvartymą iki 2002 m. sausio 1 d.

⁽⁴⁾ OL L 207, 1979 8 15, p. 26.

⁽⁵⁾ Jei nėra atitinkamo ženklinimo, kuriame nurodomas gamybos būdas, taikoma lauke auginamoms salotoms nustatyta koncentracija.

2 dalis: Mikotoksinai

Produktas	Didžiausia leistina koncentracija (µg/kg)			Mėginių ėmimo metodas	Analizės metodų vykdymo kriterijai
	B ₁	B ₁ + B ₂ + G ₁ + G ₂	M ₁		
2.1. AFLATOKSINAI ⁽¹⁾					
2.1.1. Žemės riešutai, riešutai ir džiovinti vaisiai					
2.1.1.1. Žemės riešutai, riešutai bei džiovinti vaisiai ir iš jų pagaminti produktai, tiesiogiai skirti žmonėms vartoti arba naudoti kaip maisto produktų ingredientai	2 ⁽¹⁾	4 ⁽¹⁾	—	Direktyva 98/53/EB ⁽²⁾	Direktyva 98/53/EB
2.1.1.2. Žemės riešutai, kurie prieš vartojant maistui arba naudojant kaip maisto produktų ingredientus turi būti rūšiuojami arba kitaip fiziškai apdorojami	8 ⁽¹⁾	15 ⁽¹⁾	—	Komisijos direktyva 98/53/EB	Direktyva 98/53/EB

⁽¹⁾ Didžiausios leistinos koncentracijos taikomos žemės riešutų, riešutų ir džiovintų vaisių valgomajai daliai. Jei tiriama nelukštenti riešutai, apskaičiuojant aflatoksinų koncentraciją daroma prielaida, jog visi teršalai yra tik valgomąjoje dalyje.

⁽²⁾ OL L 201, 1998 7 17, p. 93.

Produktas	Didžiausia leistina koncentracija (µg/kg)			Mėginių ėmimo metodas	Analizės metodų vykdymo kriterijai
	B ₁	B ₁ + B ₂ + G ₁ + G ₂	M ₁		
2.1.1.3. Riešutai ir džiovinti vaisiai, kurie prieš vartojant žmonių maistui arba naudojant kaip maisto produktų ingredientus turi būti rūšiuojami arba kitaip fiziškai apdorojami	5 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	10 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	—	Direktyva 98/53/EB	Direktyva 98/53/EB
2.1.2. Grūdai (įskaitant grikius, <i>Fagopyrum</i> sp.)					
2.1.2.1. Grūdai (įskaitant grikius, <i>Fagopyrum</i> sp.) ir jų produktai, tiesiogiai skirti žmonėms vartoti arba naudoti kaip maisto produktų ingredientai	2	4	—	Direktyva 98/53/EB	Direktyva 98/53/EB
2.1.2.2. Grūdai (įskaitant grikius, <i>Fagopyrum</i> sp.), kurie prieš vartojant žmonių maistui arba naudojant kaip maisto produktų ingredientus turi būti rūšiuojami arba kitaip fiziškai apdorojami	— ⁽³⁾	— ⁽³⁾	—	Direktyva 98/53/EB	Direktyva 98/53/EB
2.1.3. Pienas (žalias pienas, pienas, skirtas pieno pagrindo produktams gaminti, termiškai apdorotas pienas, apibūrėtas Tarybos direktyvoje 92/46/EEB ⁽⁴⁾ su paskutiniaisiais pakeitimais, padarytais Direktyva 94/71/EB ⁽⁵⁾)	—	—	0,05	Direktyva 98/53/EB	Direktyva 98/53/EB

⁽¹⁾ Didžiausios leistinos koncentracijos taikomos žemės riešutų, riešutų ir džiovintų vaisių valgomajai daliai. Jei tiriami nelukšteni riešutai, apskaičiuojant aflatoksinų koncentraciją daroma prielaida, jog visi teršalai yra tik valgomojoje dalyje.

⁽²⁾ Iki 2001 m. liepos 1 d. didžiausios leistinos koncentracijos turi būti apsvaistytos iš naujo atsižvelgiant į mokslo ir technikos pažangą.

⁽³⁾ Jei iki 2001 m. liepos 1 d. nebus nustatytos konkrečios koncentracijos, 2.1.2.1 punkte nurodytiems grūdams bus taikomos ten pat nurodytos koncentracijos.

⁽⁴⁾ OL L 268, 1992 9 14, p. 1.

⁽⁵⁾ OL L 368, 1994 12 31, p. 33.

3 dalis: Sunkieji metalai

Produktas	Didžiausia leistina koncentracija (mg/kg drėgno produkto svorio)	Mėginių ėmimo kriterijai	Analizės metodų vykdymo kriterijai
3.1. ŠVINAS (Pb)			
3.1.1. Karvės pienas (žalias pienas, pienas, skirtas pieno pagrindo produktams gaminti, termiškai apdorotas pienas, apibūrėtas Tarybos direktyvoje 92/46/EEB)	0,02	Komisijos direktyva 2001/22/EB ⁽¹⁾	Direktyva 2001/22/EB
3.1.2. Mišiniai kūdikiams iki 4–6 mėn. ir mišiniai kūdikiams, vyresniems kaip 4 mėn., kaip apibūrėta Direktyvoje 91/321/EEB ⁽²⁾	0,02	Direktyva 2001/22/EB	Direktyva 2001/22/EB

⁽¹⁾ OL L 77, 2001 3 16, p. 14.

⁽²⁾ Didžiausios leistinos koncentracijos taikomos produktams laikant, kad šie produktai skirti vartoti tiesiogiai arba yra paruošiami pagal gamintojo nurodymus.

Produktas	Didžiausia leistina koncentracija (mg/kg drėgno produkto svorio)	Mėginių ėmimo kriterijai	Analizės metodų vykdymo kriterijai
3.1.3. Galvijena, aviena, kiauliena ir paukštiena, apibūdinta Tarybos direktyvos 64/433/EEB ⁽¹⁾ su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 95/23/EB ⁽²⁾ , 2 straipsnio a punkte ir Tarybos direktyvos 71/118/EEB ⁽³⁾ su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 97/79/EB ⁽⁴⁾ , 2 straipsnio 1 dalyje, išskyrus Direktyvos 64/433/EEB 2 straipsnio e punkte ir Direktyvos 71/118/EEB 2 straipsnio 5 dalyje apibūdintus subproduktus	0,1	Direktyva 2001/22/EB	Direktyva 2001/22/EB
3.1.3.1. Galvijų, avių, kiaulių ir paukščių valgomieji subproduktai, apibūdinti Direktyvos 64/433/EEB 2 straipsnio e punkte ir Direktyvos 71/118/EEB 2 straipsnio 5 dalyje	0,5	Direktyva 2001/22/EB	Direktyva 2001/22/EB
3.1.4. Žuvų raumenų mėsa, apibūdinta Tarybos reglamento (EB) Nr. 104/2000 ⁽⁵⁾ 1 straipsnyje pateikto sąrašo a, b ir e punktuose (pagal kategorijas), išskyrus 3.1.4.1 punkte nurodytas rūšis	0,2	Direktyva 2001/22/EB	Direktyva 2001/22/EB
3.1.4.1. Šių žuvų raumenų mėsa: mažųjų jūrų liežuvių (<i>Dicologlossa cuneata</i>), upinių ungurių (<i>Anguilla anguilla</i>), juodadėmių jūrų ešerių (<i>Dicentrarchus punctatus</i>), stauridžių (<i>Trachurus trachurus</i>), kefalių (<i>Mugil labrosus labrosus</i>), paprastųjų jūrų karosų (<i>Diplodus vulgaris</i>), rudųjų niurzglų (<i>Pomadasys benneti</i>), sardinių (<i>Sardina pilchardus</i>)	0,4	Direktyva 2001/22/EB	Direktyva 2001/22/EB
3.1.5. Vėžiagyviai, išskyrus rudąjį krabų mėsą	0,5	Direktyva 2001/22/EB	Direktyva 2001/22/EB
3.1.6. Dvigeldžiai moliuskai	1,0	Direktyva 2001/22/EB	Direktyva 2001/22/EB
3.1.7. Galvakojai moliuskai (be vidaus organų)	1,0	Direktyva 2001/22/EB	Direktyva 2001/22/EB
3.1.8. Grūdai (įskaitant grikius) ir ankštiniai	0,2	Direktyva 2001/22/EB	Direktyva 2001/22/EB

⁽¹⁾ OL L 121, 1964 7 29, p. 2012.⁽²⁾ OL L 243, 1995 10 11, p. 7.⁽³⁾ OL L 55, 1971 3 8, p. 23.⁽⁴⁾ OL L 24, 1998 1 30, p. 31.⁽⁵⁾ OL L 17, 2000 1 21, p. 22.

Produktas	Didžiausia leistina koncentracija (mg/kg drėgno produkto svorio)	Mėginių ėmimo kriterijai	Analizės metodų vykdymo kriterijai
3.1.9. Daržovės, apibūdintos Tarybos reglamento 90/642/EEB ⁽¹⁾ su paskutiniaisiais pakeitimais, padarytais Direktyva 2000/48/EB ⁽²⁾ , 1 straipsnyje, išskyrus kopūstines, lapines, šviežias prieskonines žoles ir visus grybus. Bulvėms taikomos nuskustų bulvių didžiausios leistinos koncentracijos	0,1	Direktyva 2001/22/EB	Direktyva 2001/22/EB
3.1.9.1. Kopūstinės, lapinės daržovės ir kultūriniai grybai	0,3	Direktyva 2001/22/EB	Direktyva 2001/22/EB
3.1.10. Vaisiai, apibūdinti Direktyvos 90/642/EEB 1 straipsnyje, išskyrus uogas ir smulkius vaisius	0,1	Direktyva 2001/22/EB	Direktyva 2001/22/EB
3.1.10.1. Uogos ir smulkūs vaisiai, apibūdinti Direktyvos 90/642/EEB 1 straipsnyje	0,2	Direktyva 2001/22/EB	Direktyva 2001/22/EB
3.1.11. Aliejai ir riebalai, įskaitant pieno riebalus	0,1	Direktyva 2001/22/EB	Direktyva 2001/22/EB
3.1.12. Vaisių sultys, koncentruotos vaisių sultys (skirtos vartoti tiesiogiai) ir vaisių nektarai, apibūdinti Tarybos direktyvoje 93/77/EEB ⁽³⁾	0,05	Direktyva 2001/22/EB	Direktyva 2001/22/EB
3.1.13. Vynai, apibūdinti Tarybos reglamente (EB) Nr. 1493/1999 ⁽⁴⁾ (įskaitant putojančius vynus, bet išskyrus likerinius vynus), aromatinti vynai, aromatinti vyno gėrimai bei aromatinti vyno kokteiliniai, apibūdinti Tarybos reglamente (EEB) Nr. 1601/91, ir sidrai, kriaušių ir vaisių vynai. Didžiausia leistina koncentracija taikoma iš 2001 m. ir vėliau nuimtų vaisių pagamintiems produktams	0,2	Direktyva 2001/22/EB	Direktyva 2001/22/EB

⁽¹⁾ OL L 350, 1990 12 14, p. 71.

⁽²⁾ OL L 197, 2000 8 3, p. 26.

⁽³⁾ OL L 244, 1993 9 30, p. 23.

⁽⁴⁾ OL L 179, 1999 7 14, p. 1.

Produktas	Didžiausia leistina koncentracija (mg/kg drėgno produkto svorio)	Mėginių ėmimo kriterijai	Analizės metodų vykdymo kriterijai
3.2. KADMIS (Cd)			
3.2.1. Galvijiena, aviena, kiauliena ir paukštiena, apibūdinta Direktyvos 64/433/EEB 2 straipsnio a punkte ir Direktyvos 71/118/EEB 2 straipsnio 1 dalyje, išskyrus Direktyvos 64/433/EEB 2 straipsnio e punkte ir Direktyvos 71/118/EEB 2 straipsnio 5 dalyje apibūdintus subproduktus	0,05	Direktyva 2001/22/EB	Direktyva 2001/22/EB
3.2.2. Arkliena	0,2	Direktyva 2001/22/EB	Direktyva 2001/22/EB
3.2.3. Galvijų, avių, kiaulių ir paukščių kepenys	0,5	Direktyva 2001/22/EB	Direktyva 2001/22/EB
3.2.4. Galvijų, avių, kiaulių ir paukščių inkstai	1,0	Direktyva 2001/22/EB	Direktyva 2001/22/EB
3.2.5. Žuvų raumenų mėsa, apibūdinta Reglamento (EB) Nr. 104/2000 1 straipsnyje pateikto sąrašo a, b ir e punktuose (pagal kategorijas), išskyrus 3.2.5.1 punkte nurodytas rūšis	0,05	Direktyva 2001/22/EB	Direktyva 2001/22/EB
3.2.5.1. Šių žuvų raumenų mėsa: mažųjų jūrų liežuvių (<i>Dicologlossa cuneata</i>), upinių ungurių (<i>Anguilla anguilla</i>), europinių ančiuvų (<i>Engraulis encrasicolus</i>), karališkųjų luvarių (<i>Luarus imperialis</i>), stauridžių (<i>Trachurus trachurus</i>), kefalių (<i>Mugil labrosus labrosus</i>), paprastųjų jūrų karosų (<i>Diplodus vulgaris</i>), sardinių (<i>Sardina pilchardus</i>)	0,1	Direktyva 2001/22/EB	Direktyva 2001/22/EB
3.2.6. Vėžiagyviai, išskyrus rudąjį krabų mėsą	0,5	Direktyva 2001/22/EB	Direktyva 2001/22/EB
3.2.7. Dvigeldžiai moliuskai	1,0	Direktyva 2001/22/EB	Direktyva 2001/22/EB
3.2.8. Galvakojai moliuskai (be vidaus organų)	1,0	Direktyva 2001/22/EB	Direktyva 2001/22/EB
3.2.9. Grūdai, išskyrus sėlenas, gemalus, kviečių grūdus ir ryžius	0,1	Direktyva 2001/22/EB	Direktyva 2001/22/EB

Produktas	Didžiausia leistina koncentracija (mg/kg drėgno produkto svorio)	Mėginių ėmimo kriterijai	Analizės metodų vykdymo kriterijai
3.2.9.1. Sėlenos, gemalai, kviečių grūdai ir ryžiai	0,2	Direktyva 2001/22/EB	Direktyva 2001/22/EB
3.2.10. Sojų pupelės	0,2	Direktyva 2001/22/EB	Direktyva 2001/22/EB
3.2.11. Daržovės ir vaisiai, apibūdinti Direktyvos 90/642/EEB 1 straipsnyje, išskyrus lapines daržoves, šviežias prieskonines žoles, visus grybus, stiebines daržoves, šakniavaisius ir bulves	0,05	Direktyva 2001/22/EB	Direktyva 2001/22/EB
3.2.11.1. Lapinės daržovės, šviežios prieskoninės žolės, salierų šaknys, kultūriniai grybai	0,2	Direktyva 2001/22/EB	Direktyva 2001/22/EB
3.2.11.2. Stiebines daržoves, šakniavaisius ir bulves, išskyrus salierų šaknis. Bulvėms taikoma nuskustų bulvių didžiausia leistina koncentracija	0,1	Direktyva 2001/22/EB	Direktyva 2001/22/EB
3.3. GYVSIDABRIS			
3.3.1. Žuvininkystės produktai, išskyrus nurodytus 3.3.1.1 punkte	0,5	Direktyva 2001/22/EB	Direktyva 2001/22/EB
3.3.1.1. Jūrų velniai (<i>Lophius</i> spp.) atlantinės vilkžuvės (<i>Anarhichas lupus</i>) jūrų ešeriai (<i>Dicentrarchus labrax</i>) melsvosios molvės (<i>Molva dipterygia</i>), pelamidės (<i>Sarda</i> spp.) unguriai (<i>Anguilla</i> spp.) otai (<i>Hippoglossus hippoglossus</i>) mažieji tunai (<i>Euthynnus</i> spp.) marlinos (<i>Makaira</i> spp.) lydekos (<i>Esox lucius</i>) vienspalviai tunai (<i>Orcynopsis unicolor</i>) portugališkosios šunžuvis (<i>Centroscyttus coelolepis</i>) rajos (<i>Raja</i> spp.) raudonieji jūrų ešeriai (<i>Sebastes arinus</i> , <i>S. mentella</i> , <i>S. viviparus</i>) buriažuvis (<i>Istiophorus platypterus</i>) uodeguotosios juostažuvis (<i>Lepidopus caudatus</i> , <i>Apanopus carbo</i>) rykliai (visų rūšių) tamsiosios skumbrės, rudėčiai, gyvatinės gemfilijos (<i>Lepidocybium flavobrunneum</i> , <i>Ruvettus pretiosus</i> , <i>Gempylus serpens</i>) eršketai (<i>Acipenser</i> spp.) durklažuvių (<i>Xiphias gladius</i>) tunai (<i>Thunnus</i> spp.)	1,0	Direktyva 2001/22/EB	Direktyva 2001/22/EB

4 dalis: 3-monochloropropano-1,2-diolis (3-MCPD)

Produktas	Didžiausia leistina koncentracija (mg/kg)	Mėginių ėmimo vykdymo kriterijai reikalavimai	Analizės metodų vykdymo kriterijai
4.1. Hidrolizuoti augaliniai baltymai ⁽¹⁾	0,02	Direktyva 2001/22/EB	Direktyva 2001/22/EB
4.2. Sojų padažas ⁽¹⁾	0,02	Direktyva 2001/22/EB	Direktyva 2001/22/EB

⁽¹⁾ Didžiausia leistina koncentracija taikoma skystam produktui, kuriame sausosios medžiagos kiekis sudaro 40 %, tai atitinka 0,05 mg/kg sausųjų medžiagų didžiausią leistiną koncentraciją. Kiekį reikia proporcingai derinti atsižvelgiant į produktų sausosios medžiagos kiekį.

II PRIEDAS

KORELIACIJOS LENTELĖ

Šis reglamentas	Reglamentas (EB) Nr. 194/97
–	1 straipsnis
1 straipsnio 1 dalis	2 straipsnio 1 dalies a punktas
2 straipsnio 1 dalis	2 straipsnio 1 dalies b punktas
2 straipsnio 1 dalis	2 straipsnio 1 dalies c punktas
3 straipsnio 1 dalis	2 straipsnio 2 dalis
3 straipsnio 1 dalis	2 straipsnio 3 dalis
4 straipsnio 2 dalis	2 straipsnio 4 dalis
4 straipsnio 3 dalis	2 straipsnio 5 dalis
3 straipsnio 2 dalis	3 straipsnio pirma pastraipa
3 straipsnio 3 dalis	3 straipsnio antra pastraipa
5 straipsnio 1 dalis	3 straipsnio trečia pastraipa
1 straipsnio 3 dalis	4 straipsnis
I priedas, 1 dalis „Nitratai“	I priedas: Žemės ūkio teršalai, 1 punktas: „Nitratai“
I priedas, 2 dalis: „Mikotoksinai“	I priedas: Žemės ūkio teršalai, 2 punktas: „Mikotoksinai“
–	II priedas: „Kiti teršalai“